

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
tel.: 234 665 111, fax: 234 665 444
posta@uouu.cz, www.uouu.cz

Čj. UOUU- 04873/20-24

ROZHODNUTÍ

Předseda Úřadu pro ochranu osobních údajů jako odvolací orgán příslušný podle § 10 a § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, rozhodl podle ustanovení § 152 odst. 6 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, takto:

Rozklad obviněného, XXXXXX, XXXXXX, XXXXX, XXXXXXXX, proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů čj. UOUU-04873/20-16 ze dne 23. března 2021, **se zamítá a napadené rozhodnutí se potvrzuje.**

Odůvodnění

I. Vymezení věci

(1) Řízení ve věci podezření ze spáchání přestupku podle § 62 odst. 1 písm. b) zákona č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů, v souvislosti se zveřejněním dokumentu označeného „XXXXXXXX“, ve kterém jsou uvedeny osobní údaje XXXXXXXX, a to prostřednictvím veřejně přístupného internetového portálu www.youtube.com v kanálu „XXXXX“ pod odkazem: XXXXXXXX s názvem „XXXXXXXX“ vedené proti obviněnému, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXXXX, XXXXXXXX (dále jen „obviněný“), bylo zahájeno na základě spisového materiálu Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Středočeského kraje, Územní odbor XXXXX, oddělení hospodářské kriminality sp.zn. XXXXXXX, který Úřadu pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“) dne 9. listopadu 2020 postoupil Městský úřad XXXXXXX, správní odbor a obecní živnostenský úřad, přestupkové oddělení podle § 64 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, jako věcně a místně příslušnému správnímu orgánu k projednání přestupku obviněného.

(2) Ze spisového materiálu vyplynulo, že obviněný na videozáznamu označeném „XXXXXX“ umístěném na veřejně přístupném internetovém portálu www.youtube.com zveřejnil osobní údaje XXXXXXX v rozsahu jméno, příjmení, datum a místo narození, osobní stav, číslo dokladu totožnosti, místo trvalého pobytu a telefonní číslo. Tyto osobní údaje vedené v rámci trestního řízení získal prostřednictvím XXXXXXX na základě žádosti o informace podané podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím. V této souvislosti pak Policie České republiky uvedla, že obviněný získal osobní údaje XXXXXXX v rozporu se zákonem, resp. v důsledku chybně provedené anonymizace ze strany Policie České republiky, přičemž obviněný si byl této skutečnosti plně vědom, jak ostatně uvádí ve videozáznamu označeném

"XXXXXXX". Dále Policie České republiky sdělila, že opakovaná obhajoba obviněného, podle níž předmětné videozáznamy byly zveřejněny společností XXXXXX se sídlem v XXXXX, je zcela zjevně účelová a naivní, neboť z obsahu videozáznamů a časové návaznosti, jakou jsou tyto i další videozáznamy zveřejňovány a na nichž vystupuje, je zřejmé, že jsou pořizovány právě za tímto účelem a je zcela nerozhodné, zda tyto na portál www.youtube.com umísťuje sám nebo prostřednictvím jiného subjektu.

(3) Z uvedených důvodů proto správní orgán prvního stupně obviněného nejprve příkazem čj. UOOU-04873/20-7 dne 7. ledna 2021, který však byl zrušen na základě podaného odporu, a poté rozhodnutím čj. UOOU-04873/20-16 ze dne 23. března 2021 (dále jen „rozhodnutí“) uznal vinným ze spáchání přestupku podle § 62 odst. 1 písm. b) zákona č. 110/2019 Sb., neboť porušil některou ze základních zásad pro zpracování osobních údajů podle čl. 5 až 7 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (dále „obecné nařízení“). Tohoto se obviněný jako správce osobních údajů dopustil tím, že dne 10. ledna 2020 zveřejnil prostřednictvím veřejně přístupného internetového portálu www.youtube.com v kanálu „XXXXXX“ pod odkazem: XXXXXX s názvem „XXXXXXX“ dokument označený „XXXXXXXX“, ve kterém jsou uvedeny osobní údaje XXXXX v rozsahu jméno, příjmení, datum a místo narození, osobní stav, číslo dokladu totožnosti, místo trvalého pobytu a telefonní číslo. Tento dokument obviněný získal prostřednictvím XXXXXX od Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Středočeského kraje, Kancelář ředitele krajského ředitelství, analyticko-právní oddělení na základě žádosti o informace podle zákona č. 106/1999 Sb., a to v anonymizované podobě. Následně však vlastní úpravou eliminoval nedostatečně provedená anonymizační opatření. Tím došlo k obnově původní verze předmětného dokumentu a k porušení čl. 6 odst. 1 obecného nařízení, tedy povinnosti zpracovávat osobní údaje pouze na základě některého právního důvodu upraveného v písm. a) až f) tohoto ustanovení, za což byla obviněnému uložena pokuta ve výši 3.000 Kč.

(4) Proti rozhodnutí však obviněný podal rozklad ve znění „*Podávám odvolání*“, který nedoplnil ani na výzvu správního orgánu prvního stupně.

II. Rozhodné právo

(5) Ustanovení čl. 6 odst. 1. obecného nařízení zní: „*Zpracování je zákonné, pouze pokud je splněna nejméně jedna z těchto podmínek a pouze v odpovídajícím rozsahu:*

a) subjekt údajů udělil souhlas se zpracováním svých osobních údajů pro jeden či více konkrétních účelů;

b) zpracování je nezbytné pro splnění smlouvy, jejíž smluvní stranou je subjekt údajů, nebo pro provedení opatření přijatých před uzavřením smlouvy na žádost tohoto subjektu údajů;

c) zpracování je nezbytné pro splnění právní povinnosti, která se na správce vztahuje;

d) zpracování je nezbytné pro ochranu životně důležitých zájmů subjektu údajů nebo jiné fyzické osoby;

e) zpracování je nezbytné pro splnění úkolu prováděného ve veřejném zájmu nebo při výkonu veřejné moci, kterým je pověřen správce;

f) zpracování je nezbytné pro účely oprávněných zájmů příslušného správce či třetí strany, kromě případů, kdy před těmito zájmy mají přednost zájmy nebo základní práva a svobody subjektu údajů vyžadující ochranu osobních údajů, zejména pokud je subjektem údajů dítě.“

(6) Ustanovení § 62 odst. 1 písm. b) zákona č. 110/2019 Sb. zní: „Správce nebo zpracovatel podle hlavy II se dopustí přestupku tím, že.... b) poruší některou ze základních zásad pro zpracování osobních údajů podle čl. 5 až 7 nebo 9 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679“.

III. Posouzení orgánem druhého stupně

(7) Odvolací orgán především konstatoval, že podání obviněného, jímž napadl rozhodnutí, vyvolává pochybnosti, zda má být uznáno jako rozklad, a to především již z důvodu, že v něm není výslovně uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje. Nicméně i pro případ, že toto podání bude uznáno jako rozklad, je nutno označit jej jako tzv. blanketní rozklad – tj. takový, který neobsahuje žádné odvolací důvody a neumožňuje tedy odvolacímu orgánu, aby napadené rozhodnutí věcně přezkoumal (viz rozsudek Městského soudu v Praze čj. 5 Ca 298/2008-52 ze dne 2. listopadu 2011).

(8) I přesto odvolací orgán přezkoumal napadené rozhodnutí v celém rozsahu, včetně procesu, který předcházela jeho vydání, a to z hlediska jeho zákonnosti, nicméně neshledal žádný rozpor s právním řádem, zejména má za přiměřenou výši pokuty vyměřené při samé dolní hranici možné sazby.

(9) V této souvislosti odvolací orgán také uvádí, že pro obviněným realizované zveřejnění osobních údajů neshledal žádný právní titul. Zvláště připomíná, že aplikaci jakéhokoli z právních titulů uvedených v čl. 6 odst. 1 písm. a) až f) obecného nařízení primárně znemožňuje již samotný fakt získání předmětných osobních údajů v rozporu s právním řádem, tedy porušením zásady zákonnosti, korektnosti a transparentnosti podle čl. 5 odst. 1 písm. a) obecného nařízení a porušením zásady účelového omezení podle čl. 5 odst. 1 písm. b) obecného nařízení. Nutno však dodat, že aplikace jakéhokoli z právních titulů uvedených v čl. 6 odst. 1 písm. a) až f) obecného nařízení by nebyla možná ani pokud by od této skutečnosti bylo odhlédnuto. Jednak absentuje souhlas dotčeného subjektu údajů (čl. 6 odst. 1 písm. a) obecného nařízení), nejednalo se o plnění smlouvy anebo provádění opatření před uzavřením smlouvy (čl. 6 odst. 1 písm. b) obecného nařízení), předmětné zpracování nebylo právní povinností uloženou obviněnému (čl. 6 odst. 1 písm. c) obecného nařízení) ani nebylo nezbytné pro ochranu žádných životně důležitých zájmů (čl. 6 odst. 1 písm. d) obecného nařízení). Zpracování podle čl. 6 odst. 1 písm. e) obecného nařízení, které je nezbytné pro splnění úkolu prováděného ve veřejném zájmu či pro výkon veřejné moci pak musí být založeno dalším doplňkovým právním titulem, jímž je i § 17 zákona č. 110/2019 Sb. umožňující zpracovávat osobní údaje pro novinářské účely, pokud lze dospět k závěru, že v dané věci existuje legitimní zájem na tom, aby se osobní údaje staly součástí veřejné diskuse. To platí především, pokud se jedná o osoby veřejně činné, jíž ovšem XXXXX není. V této souvislosti pak je třeba odkázat na nález Ústavního soudu sp. zn. II.ÚS 171/12 ze dne 15. května 2012, podle něhož je nezbytné rozlišovat mezi tzv. veřejnou osobností a soukromou osobou. Zatímco pro soukromé osoby platí v zásadě informační sebeurčení, tj. je v zásadě na této osobě jaké

informace uvolní pro okolní svět, veřejné osobnosti tím, že jsou veřejně činné, učinily své jednání předmětem obecné pozornosti, což znamená, že lze do jejich soukromé sféry do určité míry vstupovat. Navíc videozáznam „XXXXXXXXXX“ obsahuje řadu vulgarit namířených proti XXXXXX. Primárním záměrem předmětného videozáznamu tedy byla zjevně skandalizace XXXXXX a nikoli přispět veřejné diskuzi, což vylučuje aplikaci právního titulu uvedeného v čl. 6 odst. 1 písm. e) obecného nařízení. Z obdobných důvodů je vyloučena i aplikace čl. 6 odst. 1 písm. f) obecného nařízení. Konkrétněji nutno zmínit, že zájem obviněného, resp. dalších osob na skandalizaci zjevně nemůže převýšit zájem na ochranu soukromí osoby, která nadto není nijak veřejně činná. Stejně tak nebyl doložen žádný relevantní vztah mezi obviněným (správcem) a XXXXX (subjekt údajů), který by evokoval přiměřené očekávání subjektu údajů v podobě předmětného zveřejnění, jak jej vyžaduje ustanovení recitálu 47 obecného nařízení pro aplikaci právního titulu uvedeného v čl. 6 odst. 1 písm. f) obecného nařízení.

(10) Ze všech výše uvedených důvodů proto odvolací orgán rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, nelze odvolat.

Praha 7. července 2021

Mgr. Jiří Kaucký
předseda
(podepsáno elektronicky)